

Karwów

[Statut sołectwa](#)

Sołtys: **Wojciech Zabłocki**

Rada Sołecka:

1. **Michał Celiński**
 2. **Piotr Mościcki**
 3. **Tomasz Izdebski**
-

Karwów - [wieś](#) w [Polsce](#) położona w [województwie lubelskim](#), w [powiecie łukowskim](#), w [gminie Trzebieszów](#).

Stowarzyszenia:

- [OCHOTNICZA STRAŻ POŻARNA W KARWOWIE](#)
-

Wierni [Kościoła rzymskokatolickiego](#) należą do parafii [Dziesięciu Tysięcy Rycerzy Męczenników w Trzebieszowie](#).

[W latach 1975-1998](#) miejscowość administracyjnie należała do [województwa siedleckiego](#).

Położenie fizycznogeograficzne. Wieś leży w północnej części [Równiny Łukowskiej](#), przy lewym [zboczu doliny Krzny Północnej](#).

Ciekawostka. We wschodniej części Karwowa [czas strefowy](#) i [letni](#) różni się od [czasu słonecznego](#) dokładnie o 30 minut.

System [TERYT](#) wyróżnia następujące integralne części miejscowości: Sierakówka^[2].

Przypisy

- [Bank Danych Lokalnych](#)

1. [Krajowy Rejestr Urzędowego Podziału Terytorialnego Kraju](#). Główny Urząd Statystyczny. [dostęp 2016-01-18].

Linki zewnętrzne

- [Karwów \(2\)](#) w *Słowniku geograficznym Królestwa Polskiego*. T. III: Haag ? Kępy. Warszawa 1882.

175. katolicy 83 i wiatrak, w tem łąk mr. 7. W XVI wieku należał do Karwosieckich, później do Słubiickich; w r. 1712 Jan Bartłomiej Słubiicki kustosz katedralny płocki, proboszcz końsko-wolski, zapisał go dla 2 altarystów przy kościele sikorskim. Za rządu pruskiego oddano grunta Niemcom kolonistom w wieczysty czynsz razem z folwarkiem, a polacy przed 27 laty trzy osady od Niemców odkupili; zabudowania wszystkie z drzewa i sadki przy domach; grunta w jednej 3-iej części pszenne, a reszta żytnie, nieźle. Karwosiek-Dłużniewo dziś Dezerta, przed 27 laty został rozebrany a potem przyłączony do Karwosiek-Cholewice; pozostał tylko wiatrak, graniczy od wschodu z Karwosiekiem Respondy, na zachód z Karwosiekiem Cholewice i Noskowice i traktem płocko-skępskim, z gruntem przeważnie pszennym, łąk ma nad strażką od północy mr. 15; należała niegdyś do Karwosieckich, później Dłużniewskich, a obecnie do Franciszka Koperczyńskiego; dawniej była tu cegielnia z wyborną gliną a od południa był las większy dębowy i brzożowy. Karwosiek-Noskowice leży po lewej ręce traktu płocko-skępskiego; niegdyś dwie części należały do szlachty a 3 do kościoła sikorskiego; po sprzedaży części kościelnej przeszła do dziedziców wsi K.-Cholewice, dawniej zwanej Cholewy i obecnie należy do właścicieli uwłaszczonych, a tylko lasu wólk 2 i m. 10 a gruntu razem z dezertą Dłużniewa mr. 490, do Franciszka Koperczyńskiego, na którego gruncie dziś stoi tylko przy trakcie płocko-skępskim karczma, zwana Karwosiek-Oszozywilk, niegdyś lasami okolona, której dziś całą ozdoba jest dawna figura murowana ze statua Matki Boskiej; właściciele mają domów 8, w których ludność osób 78, zajmują gruntu żytniego mr. 173; jeden właściciel ma w swej osadzie jezioro, morgę jedną mając, a drugi na jeziorze należącym do wsi Łukoszyna także morgę jedną wody; do szkoły należy mr. 5; nad jeziorem od zachodu jest przedhistoryczny okop średniej wielkości, a w środku wklęsłość na kilka łokci; przed laty 28 był bór dość znaczny, sosnowy, dębowy, brzożowy i grabowy, ale został sprzedany przez ówczesnego dziedzica Ostrowskiego. Kolonia Noskowice nowopowstała po wyciętym borze na Karwosieku-Noskowicach od granicy wsi Parzeń i Junoszyce a właściciele z Karwosieka-Dezerty-Dłużniewa zostali tu przesiedleni; mieszkają w 11 domach z ludnością 71 osób i mają gruntów mr. 76. Ziemia w dwóch trzecich częściach pszenne a reszta żytnia dobra. Na północ i ku zach. jedno kilkomorgowe a drugie za tem 2-morgowe jezioro, należące do Junoszyce i Łukoszyna; przy jeziorze drugiem piaski lotne, w których znajdują skorupy z urn. Kolonia Noskowice odległa jest od Płocka w. 17. Karwosiek-Cholewice

leży przy trakcie płocko-skępskim, po lewej stronie, na wzgórku, blisko jeziora, odległy od Płocka w. 17. Należał od dawnych czasów do Karwosieckich, w r. 1612 do kościoła w Sikorzcu, fundacyi Karnkowskiej Anny, później przechodził w różne ręce, w końcu od Ostrowskiego przeszedł do Franciszka Koperczyńskiego, teraźniejszego dziedzica, i uwłaszczonych właścicieli. Folwark ma gruntu mr. 380, w tém łąk mr. 3 i jezior m. 8; dm. 3-o kilkunastu osobach, właścicieli 3; właściciele mają mr. 11 na przyległej dezerckiej Dłużniewo a na Cholewicach mr. 4; ludność ogólna dusz 90. Karwosiek-Głuchowce, dziś dezerta, wioszczka mała, przy Karwosieku-Cholewicach i z Cholewiczami od stu pięciudziesięciu lat złączona, grunta w większej połowie pszenne a reszta żytnie dobre. Zabudowania częścią murowane a częścią drewniane; jezioro przy dworze bardzo rybne i sad owocodajny dość duży. *Br. Ch.*

Karwoszczyzna, ob. Kamień górny, pow. brzeziński, str. 732.

Karwów 1.), wś nad rz. Łukówką v. Opatówka, pow. opatowski, gm. Opatów, par. Włostów. Odł. 5 w. od Opatowa, leży przy drodze do Sandomierza, w pięknej dolinie (a właściwie jarze) wśród wzgórz lesistych. W 1827 r. było tu 12 dm., 97 mk., obecnie rozdzielony jest na dwie części. K. rządowy (majorat) liczy 12 dm., 86 mk., 156 mr. ziemi włośc. i 80 mr. dwor., należy do generała Anekowa. K. prywatny ma 12 dm., 91 mk., 300 mr. ziemi dwor. i 59 mr. włośc. Jest to miejsce urodzenia błog. Wincentego Kadłubka, jednego z najdawniej szych kronikarzy polskich, który, wstąpiwszy do zakonu cystersów, podarował mu część swą dziedziczną w K. Nie ma tu po nim żadnej pamiątki prócz źródła noszącego miano Kadłubka, którego woda nasycona gazem węglanym tworzy obfite osady (tuf wapienny). W XV w. K. należał do dwóch parafii we Włostowie i Malicach; widocznie i wtedy istniały tu dwie części, jedna do klasztoru pokrzywnickiego należąca, druga prywatna (Dług. I, 585, II 344 i III 383). Według Tow. kred. ziem. dobra K. (składające się z folwarku K., Pobroszyn, attynencyi Kamień i wsi Kamień i Pobroszyn) mają rozl. m. 536; folw. Karwów gr. orne i ogrody m. 193, łąk m. 10, pastw. m. 12, lasu m. 82, nieużytki i place m. 16, razem m. 313; bud. mur. 4, drewn. 6; folw. Pobroszyn grunta orne i ogrody m. 191, łąk m. 5, pastw. m. 19, nieużytki i place m. 8, razem m. 223, bud. mur. 2, drewn. 6, pokłady kamienia wapiennego. Dwa młyny wodne i piec do wypalania wapna. Wieś K. osad 9, z gruntem m. 60; wś Pobroszyn osad 5, z gruntem m. 31. 2.) K., wś, pow. łukowski, gm. Celiny, parafia Trzebieszów. W 1827 r. było tu 52 dm., 255 mk., obecnie 56 dm., 294 mk. i 990 mr. obcz.